

øvrige Udvalg at hævde, hvad det da er, der ligger i Udvalgets Endringer. Først har Udvalget stræbt at unddrage saamange Dampkedler fra Tilfynet, som det vel var muligt. Man indskrænkede altsaa selve Lovforslagets Omraade, og det, at indskrænke en Lovs Omraade, maa dog være at foretage noget Indgribende med Hensyn til Loven, selv om der kun havde foreligget et eneste Endringsforslag. Med Hensyn til Tilfynet har Udvalget stræbt at gjøre det saa billigt og saa lidet byrdefuldt for de Vedkommende som muligt, og endelig har man, forsaavidt Dvrigheden kan gribe ind i disse Forhold, søgt at træffe saadanne Sikkerhedsmidler, at de Vedkommende ikke let kunde blive udsatte for Vilkaarlighed. Det er disse Søvedtænker, som har ledet Udvalget med Hensyn til denne Række Endringsforslag. — De Bemærkninger, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) har fremsat, maa jo yderligere opfordre til at tage denne Sag under nøiere Overveielse. Jeg kan ikke negte, at det forekommer mig, at det, at blande Arbeidsinspektørerne ind i dette Tilfyn, er noget uheldigt lige over for selve Loven, i Særleshed da de høre under et andet Ministerium. Som Grund for, at man skulde gaa ind derpaa, er det blevet sagt, at det vilde gjøre Tilfynet billigere for de Paagjældende, og man har altsaa med andre Ord villet have denne Bestemmelse til at glide ned, selv om man skulde have Udskilligt imod den, ved Udsigten til, at man paa den Maade skulde faae et lempeligere Tilfyn. Men jeg indrømmer, at naar imidlertid disse Mænd ikke faae det rette Bederlag for hver Gang, de foretage dette Tilfyn, men der kan blive Spørgsmaal om paa anden Maade at lønne dem derved, saa indrømmer jeg, at Banfelighederne blive endnu større. — Forskrifterne maa selvfølgelig gives saaledes, at man, naar der er Tale om et Valg enten fra den ene eller fra den anden Side, ikke maa kunne komme dertil, at det samme Syn, den samme Forretning med Hensyn til Kjedlerne skiftetvis kan foretages af den ene og af den anden, det maa man søge at undgaa, men man kan meget godt stemme for, hvad her er foreslaaet, thi her er ikke Tale om at vælge mere end een Gang.

Den af mig omtalte Endring med Hensyn til Arbeidsinspektørernes Stilling har jeg alene fremhævet for mit eget Vedkommende, men ikke paa det øvrige Udvalgs Vegne, da jeg ikke har havt Leilighed til at forhandle med det om dette Spørgsmaal. Det er kun for mit eget Vedkommende, jeg har gjort disse Bemærkninger med Hensyn til Arbeidsinspektørernes Stilling, men jeg gjentager, ogsaa for mit eget Vedkommende — og maaftede ligeledes for adskillige Andres — at jeg fra Begyndelsen af har fundet, at dette Tillæg til Loven, som er indkommet i Mar, ikke

i sig selv er nødvendiggjort ved Loven og heller ikke er nogen heldig Tilføielse.

Justitsministeren (Klein): Det gjør mig ondt, at den ærede Ordfører har opfattet mine Udtalelser, som om jeg havde tilfigtet i nogen Maade at ville forringe Verdien af det Arbejde, som er udført af Udvalget, eller berøve den ærede Ordfører Noget af den Glæde, han kunde føle over det Arbejde, som han har udført. Men paa den anden Side tror jeg dog, at det maa tillades mig at føle Tilfredsstillelse over, at det ærede Udvalgs Endringer ikke ere af mere indgribende Art, end at jeg med Tilfredsstillelse har kunnet slutte mig dertil. Den Forhandling, som er bleven reist angaaende Arbeidsinspektørerne, foranlediger mig kun til at gjøre en enkelt Bemærkning endnu. Det havde oprindeligt været Justitsministerens Mening, at Arbeidsinspektørerne skulde være berettigede til at beholde for sig det ringe Gebyr, hvorom der er Tale i § 21. Af den Grund, som jeg har antydet før, anstaa imidlertid Indenrigsministeren, under hvem jo disse Arbeidsinspektører ere ansatte, det for at være urigtigt, at disse fik en saadan Lønning, og det er selvfølgelig Noget, som Justitsministeren for sit Vedkommende maa overlade til Indenrigsministeren. Mener Indenrigsministeren, at det kan være baade retferdigt og billigt at paalægge disse Embedsmænd at udføre dette Arbejde gratis, saa bliver det hans Sag; mener Indenrigsministeren, at han paa anden Maade kan skaffe dem Bederlag, saa er det ogsaa Noget, som Justitsministeren for sit Vedkommende maa overlade til Indenrigsministerens Afgjørelse, eventuelt efter Forhandling med Bevillingsmyndigheden. Hvad der fra Først af har bevæget Justitsministeren til at bringe i Forslag, at disse gjentagne Efterfyn skulde kunne udføres af Arbeidsinspektørerne, har netop været det Hensyn, som den ærede Ordfører paaberaabte sig før, nemlig Hensynet til at lette Undersøgelsen saa meget som muligt for de paagjældende Borgere. Ikke blot er selve Gebyret noget ringere, naar Undersøgelsen foretages af Arbeidsinspektørerne, end naar det foretages paa anden Maade, men navnlig har man jo tænkt sig, at dette gjentagne Efterfyn, naar det udføres af Arbeidsinspektørerne, kunde foretages i Forbindelse med den Undersøgelse, som ellers bliver anstillet i Fabrikken af Arbeidsinspektørerne; og det er virkelig ikke blot Betalingen af Gebyret, som kan foraarsage Uleilighed og Ulempe for Cieren eller Brugeren af en Kjedel, men det kan navnlig være meget genevende for ham i hele hans Bedrift, naar Bedriften gjentagne Gange skal standses i Anledning af Undersøgelser, snart i et og snart i et andet Diemed. Derfor har jeg troet det hensigtsmæssigt at indrette det saaledes, at de Under-